

Sygn. akt VIII U 3023/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
na posiedzeniu niejawnym w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia (del) Magdalena Kimel

po rozpoznaniu w dniu 19 sierpnia 2020 r. w Gliwicach

sprawy J. M. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. M. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 26 listopada 2018 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu J. M. (1) prawo do przeliczenia podstawy wymiaru emerytury z zastosowaniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego w wysokości 158,90 %, od dnia 1 września 2018 roku.

(-) Sędzia (del) Magdalena Kimel

Sygn. akt VIII U 3023/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 listopada 2018 roku organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. działając na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał J. M. (1) emeryturę od dnia 1 września 2018 roku. Jednocześnie nie uwzględnił do podstawy wymiaru kapitału początkowego wynagrodzenia zastępczego za okres pracy na eksporcie w latach 1982 do 1985 roku, ponieważ pracownik za którego przedłożył kartoteki zajmował inne stanowisko pracy w porównaniu do stanowiska odwołującego zajmowanego przed wyjazdem do pracy na eksporcie. Zatem za okres od 15 kwietnia 1982 r. do 30 kwietnia 1985 r. organ rentowy przyjął wynagrodzenie minimalne. Organ rentowy nie przyjął wynagrodzenia wskazanego w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu druk Rp 7 z 18.09.1997, za lata 1991 i 1992, ponieważ w dokumencie błędnie uwzględniono wynagrodzenie zastępcze za okres pracy na eksporcie od 15.05.1991 do 31.01.1992, gdyż od 1.01.1991 r. pracodawca powinien odprowadzać składki za pracownika zatrudnionego przy pracach na eksporcie od kwoty średniej krajowej obowiązującej w danym okresie. Z tego względu organ rentowy za okres od 01.01.1991 r. do 14.05.1991 r. przyjął wynagrodzenie minimalne, a za okres pracy na eksporcie tj od 15.05.1991 r. do 31.01.1992 przyjął przeciętne wynagrodzenie obowiązujące w danym okresie. Organ rentowy wskazał że ze względu

na niedostarczenie wymaganych dokumentów za okres pracy od 01.09.1997 r. do 31.08.1998 r. z tytułu zatrudnienia w Szkole Podstawowej nr (...) w G. przyjął wynagrodzenie minimalne.

Z powyższą decyzją nie zgodził się ubezpieczony. Wniósł odwołanie, w którym domagał się przeliczenia emerytury, wskazując że przed wyjazdem na eksport pracował na stanowisku kierownika D. (...) i z chwilą wyjazdu, na to stanowisko nie został nikt zatrudniony. Z tego względu podmiot wystawiający druk Rp 7 podał wynagrodzenie zastępcze pracownika zatrudnionego na stanowisku najbliższym charakterem w strukturze przedsiębiorstwa tj Kierownika D. Socjalnego. Odwołujący podniósł ponadto, że do 14 maja 1991 r. pracował w pełnym wymiarze czasu pracy w kraju na stanowisku dyrektora ds. personalnych i do obliczenia kapitału początkowego powinno zostać uwzględnione wynagrodzenie, które w tym czasie pobierał.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. M. (1) urodził się w dniu (...).

Od dnia 01 września 1979 roku do dnia 31 sierpnia 1986 roku zatrudniony był w (...) Przedsiębiorstwie (...) na następujących stanowiskach:

- od 01.09.1979 do 14.04.1982 r. – kierownika praktyk nauki zawodu i szkolenia,

- od 15.04.1982 r. do 19.05.1985 r. korzystał z urlopu bezpłatnego,

- od 20.05.1985 r. do 31.08.1986 r. – kierownika działu spraw osobowych i szkolenia.

W okresie od dnia 15 kwietnia 1982 roku do dnia 30 kwietnia 1985 roku odwołujący pracował na budowie eksportowej. Pracodawca nie zatrudnił pracownika na czas nieobecności odwołującego.

(...) Urząd Wojewódzki w K. wystawił RP 7 za okres pracy odwołującego na budowie eksportowej w oparciu o zarobki W. W., który w okresie od 01.06.1979 r. do 06.04.1988 r. zajmował w Przedsiębiorstwie (...) w G., stanowisko Kierownika D. Administracyjno- Socjalnego.

Od dnia 1 września 1986 roku do 03 października 1992 roku odwołujący zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) w G. na stanowiskach:

- od 01.09.1986 r. do 31.12.1986 r.- po kierownika działu spraw osobowych i szkolenia,

- od 01.07.1987 r. do 06.08.1989 r. – kierownika działu spraw osobowych i szkolenia,

- od 07.08.1989 r. do 30.11.1989 r.- - głównego specjalisty ds. pracowniczych

- od 01.12.1989 r. do 14.05.1991 r. – z-cy dyrektora ds. pracowniczych,

- od 15.05.1991 r. do 31.01.1992 r. – pełnomocnika dyrektora ds. (...),

W okresie od dnia 15 maja 1991 r. do 31 stycznia 1992 r. odwołujący pracował na kontrakcie eksportowym w (...).

W takcie postępowania, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego, któremu zlecił wyliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego w najkorzystniejszym wariantcie z uwzględnieniem jego rzeczywistych zarobków z okresu zatrudnienia w P. G. wynikających z dokumentacji płacowej z okresu od 01.1991 r. do 14.05.1991 r. oraz z uwzględnieniem zarobków zastępczych dotyczących W. W. wynikających z Rp. 7 z uwzględnieniem procentowej relacji pomiędzy zarobkami odwołującego a zarobkami W. W. z lat 1980- 1981.

Biegły sądowy Z. T. w dniu 15 czerwca 1991 r. sporządził opinię.

Stosunek procentowy wynagrodzeń odwołującego do wynagrodzenia W. W.

- za rok 1980 – wynosi 93,41 % (zarobki W.W.: 78 426,00 zł, zarobki odwołującego: 73.258,00 zł),

- za rok 1981- 95,08 % (zarobki W.W. 85.873,00 zł, zarobki odwołującego 81.645,00 zł).

Do wyliczenia wysokości wynagrodzenia przyjęty został wskaźnik w wysokości 94,24 %.

Wynagrodzenie odwołującego za okres pracy na eksporcie od 15.04.1982 r. do 30.04.1985 r. kształtuje się następująco:

Miesiąc/rok	Wynagrodzenie brutto W.W.	Średnia procentowa relacji między zarobkami odwołującego a zarobkami W.W.	Wynagrodzenie odwołującego jako ustalony procent wynagrodzenia zastępczego
Od 15 kwietnia	10 442,00	94,24%	9 840,54
maj	18 052,00	94,24 %	17 012,20
czerwiec	11 070,00	94,24 %	10 432,37
lipiec	11 208,00	94,24 %	10 562,42
sierpień	12 733,00	94,24 %	11 999,58
wrzesień	12 733,00	94,24 %	11 999,58
październik	12 733,00	94,24 %	11 999,58
Listopad	12 733,00	94,24 %	11 999,58
grudzień	12 737,00	94,24 %	12 003,35
Razem, 1982	114 441,00		107 849,20
Styczeń	12 733,00	94,24 %	11 999,58
Luty	12 733,00	94,24 %	11 999,58

Marzec	12 733,00	94,24 %	11 999,58
Kwiecień	12 733,00	94,24 %	11 999,58
Maj	12 733,00	94,24 %	11 999,58
Czerwiec	12 733,00	94,24 %	11 999,58
Lipiec	12 733,00	94,24 %	11 999,58
Sierpień	13 558,00	94,24 %	12 777,06
Wrzesień	13 558,00	94,24 %	12 777,06
Październik	13 558,00	94,24 %	12 777,06
Listopad	13 558,00	94,24 %	12 777,06
Grudzień	13 558,00	94,24 %	12 777,06
Razem 1983	156 920,00		147 881,41
Styczeń	12 258,00	94,24 %	11 551,94
Luty	13 558,00	94,24 %	12 777,06
Marzec	10 958,00	94,24 %	10 326,82
Kwiecień	29 116,00	94,24 %	27 438,92
Maj	14 858,00	94,24 %	14 002,18
Czerwiec	14 726,00	94,24 %	13 877,78
Lipiec	13 836,00	94,24 %	13 039,05
Sierpień	13 549,00	94,24 %	12 768,58
Wrzesień	22 991,00	94,24 %	21 666,72

Październik	17 818,00	94,24 %	16 791,68
Listopad	17 818,00	94,24 %	16 791,68
Grudzień	17 818,00	94,24 %	16 791,68
Razem 1984	199 304,00		187 824,09
Styczeń	20 858 ,00	94,24 %	19 656,58
Luty	22 858,00	94,24 %	21 541,38
Marzec	18 511,00	94,24 %	17 444,77
Kwiecień	20 858,00	94,24 %	19 656,58
Razem 1985	400 945,00		377 850,57

Wynagrodzenie odwołującego za okres od 01.01.1991 r. do 14.05.1991 r. i od 01.02.1992 r. do 03.10.1992 ustalone na podstawie karty zarobkowej kształtuje się następująco:

Rok	Miesiąc	Kwota płacy brutto	Razem podstawa wymiaru do wyliczenia Wwpw kapitału początkowego
1991	styczeń	2 887 000,00	2 887 000,00
	Luty	9 086 550	9 086 550
	marzec	5 406 400	5 406 400
	kwiecień	6 487 830	6 487 830
	maj	5 137 315	5 137 315
razem		29 005 095	29 005 095

1992	Styczeń	743 600,00	743 600,00
	Luty	8 180 700,00	8 180 700,00
	Marzec	7 437 000,00	7 437 000,00
	Kwiecień	7 684 900,00	7 684 900,00
	Maj	7 684 900,00	7 684 900,00
	Czerwiec	7 437 000,00	7 437 000,00
	Lipiec		
	Sierpień		
	Wrzesień		
	Październik		
razem		39 168 100,00	39 168 100,00

Obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wariantach 10 kolejnych lat z całego okresu ubezpieczenia.

Lp.	za rok kalendarzowy	zarobki-dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne (w zł)	kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłaszanego za rok kalendarzowy (w zł)	stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy (w %)
1	1989	3 784 459,00	2 481 096,00	152,53
2	1990	36 113 570,00	12 355 644,00	292,28
3	1991	41 662 875	21 240 000,00	196,40
4	1992	46 392 100,00	35 220 000,00	131,72

5	1993	25 808 430,00	47 940 000,00	53,83
6	1994	34 467 000,00	63 936 000,00	53,91
7	1995	4 820,53	8 431,44	57,17
8	1996	13 872,65	10 476,00	132,42
9	1997	42 750,62	12 743,16	335,48
10	1998	27 305,59	14 873,88	183,58
SUMA:	1.589,07			
Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego	158,90 %			

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego, aktach osobowych ubezpieczonego, aktach osobowych pracownika zastępczego W. W., opinii sądowej z dnia 30 września 2019 r. sporządzonej przez biegłego Z. T. k 137-156.

Sąd skorygował opinię sporządzoną przez biegłego Z. T., w zakresie w jakim biegły błędnie ustalił wysokość wynagrodzenia odwołującego za rok 1991 w oparciu o zapisy w karcie wynagrodzeń, a mianowicie po zsumowaniu składników wynagrodzenia, wynagrodzenie odwołującego za miesiąc luty wynosi :9 086 550 zł, za miesiąc marzec 5.406 400 zł i za miesiąc maj 5 137 315 zł. Zatem wynagrodzenie odwołującego za rok 1991 wynosi 41 662 875 zł. (29 005 095 plus 12 657 780,00zł-przeciętne wynagrodzenie za okres pracy na eksporcie). Z uwzględnieniem powyższego, Sąd dokonał korekty wwpw kapitału początkowego, który wyniósł 158,90 %.

Sąd zatem uwzględnił zarzuty organu rentowego do opinii dotyczące wyliczeń wynagrodzenia za rok 1991. Jeśli chodzi o rok 1992 organ rentowy nie zakwestionował wyliczeń podnosząc jedynie, że nie dysponuje kartoteką płacową za rok 1992. Należy wskazać, że wyliczenia biegłego w tym zakresie są prawidłowe, a kartoteka płacowa odwołującego znajdowała się w aktach sprawy do których organ rentowy jako strona tego postępowania miał dostęp.

Zarzuty organu rentowego dotyczące sposobu ustalania wysokości wynagrodzenia zastępczego za okres pracy na eksporcie w okresie 15.04.1982 – 30.04.1985 są bezzasadne albowiem ostatecznie wynagrodzenie z tego okresu nie stanowiło podstawy ustalenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego, gdyż do jego wyliczenia uwzględniono wynagrodzenie z 10 kolejnych lat z całego okresu ubezpieczenia odwołującego tj od 1989 do 1998 r.

Sąd statecznie pomiął dowód z przesłuchania odwołującego oraz z zeznań świadków A. R., J. M. (2), H. J. na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c jako mający wykazać fakt nieistotny dla rozstrzygnięcia,

albowiem w sprawie decydujące znaczenia miała dokumentacja płacowa w oparciu o którą biegły odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego, a po ustaleniu, że najkorzystniejszy wariant wyliczenia wwpw kapitału początkowego obejmuje lata 1989 – 1998 , ustalenia dotyczące porównania stanowisk odwołującego i W. W., a także dotyczące metodologii dokonanych wyliczeń w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z lat 1982-1985- było zbędne.

Zgromadzony materiał dowodowy, Sąd uznał za kompletny, wiarygodny i mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych i rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Należy stwierdzić, że zgodnie z treścią art. 174 ust. 1 i 3 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t Dz.U.2020.53 t.j.)

1. Kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.
2. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999r.

Natomiast zgodnie z normą art. 15 ust. 1, powołanej wyżej ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

Z kolei jak stanowi art. 15 ust. 3 powołanej wyżej ustawy Do podstawy wymiaru emerytury lub renty, o której mowa w ust. 1 i 2, dolicza się kwoty przysługujących ubezpieczonemu w danym roku kalendarzowym wynagrodzeń za czas niezdolności do pracy oraz kwoty zasiłków: chorobowego, macierzyńskiego, opiekuńczego, świadczenia rehabilitacyjnego, zasiłku wyrównawczego, świadczenia wyrównawczego lub dodatku wyrównawczego, a także wartość rekompensaty pieniężnej ustaloną zgodnie z pkt 3 załącznika do ustawy z dnia 6 marca 1997r. o zrekompensowaniu okresowego niepodwyższania płac w sferze budżetowej oraz utraty niektórych wzrostów lub dodatków do emerytur i rent. Do podstawy wymiaru wlicza się również kwoty zasiłków dla bezrobotnych, zasiłków szkoleniowych lub stypendiów wypłaconych z Funduszu Pracy za okres udokumentowanej niezdolności do pracy, z zastrzeżeniem ust. 3a.

Przy ustalaniu kapitału początkowego, zgodnie ust. 2 art. 174 ustawy przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy okresy składkowe, o których mowa w art. 6 i okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Szczegółowe zasady wyliczania wysokości emerytur przyznanych na podstawie art. 24 powołanej ustawy uregulowane zostały w art. 26 tej ustawy, zgodnie z którym:

1. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.
2. Wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach.
3. Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach.

4. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" corocznie w terminie do dnia 31 marca tablice trwania życia, z uwzględnieniem ust. 3, dla wieku ubezpieczonych określonego w myśl ust. 2.

5. Tablice, o których mowa w ust. 4, są podstawą przyznawania emerytur na wnioski zgłoszone od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego.

Z kolei art. 25, ust. 1 ustawy emerytalnej stanowi, że podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Natomiast w myśl § 10 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1985r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent, jeżeli w okresie, z którego wynagrodzenie przyjmuje się do ustalenia podstawy wymiaru, pracownik był zatrudniony za granicą, do ustalenia podstawy wymiaru przyjmuje się za okresy tego zatrudnienia:

1) kwoty, od których za te okresy opłacono składkę na ubezpieczenie społeczne w kraju, albo

2) jeżeli okres zatrudnienia za granicą przypada przed dniem 1 stycznia 1991 r. - kwoty wynagrodzenia przysługującego w tych okresach pracownikowi zatrudnionemu w kraju w takim samym lub podobnym charakterze, w jakim pracownik był zatrudniony przed wyjazdem za granicę.

Ustawodawca wprowadził fikcję prawną, która miała na celu uwzględnienie wynagrodzeń dla tych pracowników, jednakże nie w wysokościach faktycznie otrzymywanych (brak odprowadzania składek), ale w wysokościach otrzymywanych w tym czasie przez pracowników zatrudnionych na takich samych lub podobnych stanowiskach w kraju. Powyższe dawało pewność, że osoby pracujące za granicą będą miały uwzględnione wynagrodzenie przynajmniej w takiej wysokości. Jednocześnie przyjmowanie wynagrodzeń pracowników porównywalnych dawało pewność, iż wynagrodzenia te będą uwzględnione ze wszystkimi ich zmianami. A zatem niewątpliwie celem ustawodawcy było zapewnienie wskazanym osobom jako podstawy wymiaru wynagrodzenia przynajmniej takiego, jakie otrzymywali w tym czasie pracownicy zatrudnieni na porównywalnym stanowisku w kraju, ze wszystkim podwyżkami tego wynagrodzenia i dodatkami.

Wskazać również należy, że przepisy rozporządzenia regulującego postępowanie o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, zawierające ograniczenia dowodowe, nie mają zastosowania w postępowaniu sądowym, opartym na zasadzie swobodnej oceny dowodów. Dopuszczalnym jest, więc ustalenie wysokości wynagrodzenia ubezpieczonego w oparciu o dowody zastępcze (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2006r. w sprawie I UK 179/06; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi, z dnia 21 sierpnia 2013r., III AUa 1768/12).

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była wysokość kapitału początkowego ubezpieczonego.

Ostatecznie odwołujący zakwestionował nieuwzględnienie przez ZUS zarobków pracownika zastępczego z okresu pracy odwołującego na budowie eksportowej w latach od **15 kwietnia 1982 roku do dnia 30 kwietnia 1985 roku** oraz przyjęcie wynagrodzenia minimalnego z okresu od **1 stycznia 1991 r. do 14 maja 1991r** tj z okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...).

Z przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wynika, że ubezpieczony przed wyjazdem za granicę w okresie spornym od 15 kwietnia 1982 do 30 kwietnia 1985 r. był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) na stanowisku kierownika praktyk nauki zawodu i szkolenia. Po wyjeździe do pracy na budowie eksportowej zakład pracy nie zatrudnił nikogo na tym stanowisku. W. W. w okresie od 01.06.1979 r. do 06.04.1988 r. zajmował w tym Przedsiębiorstwie stanowisko Kierownika D. Administracyjno- Socjalnego.

W niniejszej sprawie Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego, któremu zlecił odtworzenie wynagrodzenia odwołującego w tym okresie z uwzględnieniem zarobków zastępczych dotyczących W. W. wynikających z Rp 7 z uwzględnieniem procentowej relacji między zarobkami odwołującego a zarobkami W. W. z lat 1980 – 1981.

Opinia biegłego w tym zakresie została przez Sąd podzielona. Wspomniany stosunek procentowy wyniósł 94,24 % .

Z wyliczeń dokonanych przez biegłego wynika, że korzystniejszy dla odwołującego jest wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyliczony z 10 lat kalendarzowych tj 1989- 1998. Zatem zarzuty organu rentowego dotyczące sposobu wyliczenia zarobków zastępczych z lat 1982-1985 pozostawały bez wpływu na wyliczenie wartości kapitału początkowego.

Sąd natomiast uwzględnił zarzuty organu rentowego odnośnie błędów w wyliczeniu wynagrodzenia odwołujące za rok 1991 tj z okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...). Sąd dokonał korekty wyliczeń biegłego, który błędnie zsumował wysokość wynagrodzenia odwołującego wynikającego wprost z kart zarobkowych za miesiące luty, marzec, maj. Po korekcie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego odwołującego z lat 1989-1998 wyniósł 158,90 %.

W konsekwencji, Sąd orzekł jak sentencji wyroku i na podstawie art. 477¹⁴§2 kpc, zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał odwołującemu J. M. prawo do przeliczenia podstawy wymiaru emerytury z zastosowaniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego w wysokości 158,90 % począwszy od dnia 1 września 2018 roku.

Wyrok wydany został na posiedzeniu niejawnym na podstawie art 15 zzs ² ustawy z dnia 2 marca 2020 roku o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID 19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U z 2020 r., poz 374 ze zm).

(-) sędzia (del.) Magdalena Kimel